

[Tholstrup.]

varer, at vi får højere priser for danske produkter.

Det ærede medlem hr. Einer-Jensen sagde, at det var for vidtløftigt, at der skulle fremsættes lovforslag for at få rationeringen ophævet. Ja, det burde heller ikke være nødvendigt, for når regeringen i 1947 sagde, at den ville afvikle restriktioner og rationeringer, hvor dette var muligt, såsnart det lod sig gøre, og fik tilslutning dertil fra samtlige partier, så synes jeg ærlig talt også, det burde være overflødig at fremkomme med et sådant forslag. Men det er muligt nu, og derfor burde regeringen have taget konsekvensen af sine egne valgløfter.

Normale tider skal der til, siger man. Ja, jeg har jo netop her påvist, at vi har normale tider på dette område, og det er det, det drejer sig om. Det er endvidere afgørende, at vi får råvarer hjem — ja, det er klart; selvfølgelig skal vi have råvarer hjem. Men når vi spiser den dyre mad, som vi kunne eksportere og få dobbelt så mange penge hjem for, medens vi eksporterer den billige mad, som vi kun kan få det halve for, er det klart, at vi får for få råvarer. Ja, det er det samme, jeg ønsker. Samtidig vil jeg gerne have nogle færdigvarer, men det ved jeg det ærede medlem ikke er tilhænger af. Vi har aldrig set mere konservativ protektionisme fra den side af salen end den, vi ser i disse dage fra den anden side af salen.

Forudsætningen er, at husholdningspengene er tilstede, at vi har produktionen i gang, at vi får tilstrækkeligt af nødvendige indførte råvarer, og derfor kan vi ikke indføre netop det, vi har brug for og har lyst til. Det skal absolut være det, man herfra bestemmer det skal være, og ikke det, som husmødrene ønsker, husmødrene, der nu oven i købet, foruden det pæne jeg har stået og sagt om dem, også kaldes for forstandige — hvilket jeg skal være villig til at indrømme, at de er. Men når de er så forstandige, som det både er blevet sagt fra den ene og den anden side, burde de vel også være fritaget for det mistillidsvotum, som ligger i, at de ikke selv kan få lov til at bestemme, hvad de vil købe for deres penge, at det skal være nogle overforstandige mennesker, som sidder og bestemmer, hvad de skal have. Lad dog husmødrene selv bestemme, hvad de vil købe for deres penge — og de vil forlange at få sukker i fri om sætning.

Det blev sagt, at svenskerne ønskede at købe sukker, og derfor skulle vi absolut sælge sukker til dem. De ønsker at købe mange ting. Jeg har påvist, at vi kan hente

sukkeret i England og oven i købet tjene på transporten ved at sejle det over. Jeg vil gerne personlig overtage den leverance, hvis jeg kan få valuta til at købe sukkeret for nogle og tres øre og så sælge det for nogle og halvfjerds øre. Det ville være en ganske dejlig forretning at få — men den må altså de danske husmødre ikke deltage i.

Det ærede medlem hr. Kr. Kristensen sagde, at hans parti gerne vil af med restriktionerne så hurtigt som muligt, og at her måske var et punkt, som var overvejelse værd. Jeg takker derfor for tilsagnet om godt medarbejderskab i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Victor Larsen sagde: under krigen havde vi sukker, og dette skyldtes ikke retsforbundet — tværtimod. Er det nu rigtigt? Vi har talt imod sukkertold, men ikke for, at de danske sukkerfabrikker skulle nedlægges. Vi har derimod talt om, at unødvendige produktionsfordyrelser i kraft af skatter o. lign. skulle fjernes, således at dansk landbrug kunne opnå sin fulde konkurrenceevne. Såvidt jeg ved, er tolden omkring 10 øre pr. kg. De 10 øre kunne sagtens spares, hvis vi gennemførte de andre punkter i retsforbundets program. Det har altså ikke været nødvendigt at opretholde sukkertold for at kunne opretholde den danske sukkerproduktion, men det bliver nødvendigt samtidig med ophævelse af tolden og indførelse af den frihandel, vi kæmper for, også at indføre de andre programpunkter, retsforbundet kæmper for; så vil den danske sukkerproduktion være konkurrencedygtig ligesom al anden produktion i Danmark, og det er det, vi skal frem til.

Det ærede medlem talte noget om luftkasteller, om at de tal, jeg har nævnt, ikke havde nogen forbindelse med virkeligheden. Forholdet er jo det, at sukker er det billigste næringsmiddel, rent kaloriemæssigt. 100 kalorier i sukker koster 1,1 øre, 100 kalorier i rugbrød 1,2 øre, 100 kalorier i kartofler 2 øre. Hvad er så billigere? Vi kan tage havregryn; her koster 100 kalorier sådan noget som 2,4 øre. Der er altså intet, der kan komme ned i nærheden af sukkerprisen, og det er det, som er grundlaget for de beregninger, jeg her har foretaget.

Desuden sagde det ærede medlem, at jeg kom en postgang for tidligt. Ja, men er jeg så ikke i overensstemmelse med det tidligere ærede medlem hr. Bramsnæs, som har udtalt: hellere ophæve en restriktion en dag for tidligt end en dag for sent. Jeg vil hellere være en postgang for tidligt end en postgang for sent, endsige to postgange for